

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 18. aprila 2024*

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Trošarine – Direktiva 2008/118/ES – Člen 7(4) – Obveznost plačila trošarine – Sprostitev v porabo – Popolno uničenje ali nepovratna izguba blaga v režimu odloga – Pojem ‚nepredvidljive okoliščine‘ – Soglasje pristojnih organov države članice – Nepovratna izguba, ki je posledica manjše krivde delavca imetnika trošarinskega skladišča“

V zadevi C-509/22,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče, Italija) z odločbo z dne 20. julija 2022, ki je na Sodišče prispela 27. julija 2022, v postopku

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

proti

Girelli Alcool Srl,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji sodnika petega senata, Z. Csehi, M. Ilešič (poročevalec) in D. Gratsias, sodniki,

generalni pravobranilec: A. M. Collins,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. junija 2023,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Girelli Alcool Srl P. Castellano, avvocata,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z F. Meloncellijem, avvocato dello Stato,
- za Evropski parlament E. Paladini in A. Tamás, agenta,
- za Svet Evropske unije E. d’Ursel in G. Ruge, agenta,

* Jezik postopka: italijanščina.

– za Evropsko komisijo M. Björkland in F. Moro, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. septembra 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(4) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL 2009, L 9, str. 12).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (urad za carine in monopole, Italija) (v nadaljevanju: urad za carine) in družbo Girelli Alcool Srl (v nadaljevanju: Girelli) glede obveznosti plačila trošarine za količino čistega etilnega alkohola, ki je bila nepovratno izgubljena v procesu denaturacije.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2008/118

- 3 V uvodnih izjavah 8 in 9 Direktive 2008/118 je navedeno:

„(8) Ker je za pravilno delovanje notranjega trga še vedno potrebno, da so koncept trošarine in pogoji za njeno plačilo enaki v vseh državah članicah, je treba na ravni Skupnosti jasno določiti, kdaj se trošarinsko blago sprostí za porabo in kdo je davčni zavezanec za plačilo trošarine.

(9) Ker je trošarina davek na porabo nekega blaga, se ne bi smela zaračunavati za trošarinsko blago, ki je bilo v določenih okoliščinah uničeno ali nepovratno izgubljeno.“

- 4 Člen 1(1) te direktive določa:

„Ta direktiva določa splošni režim za trošarino, ki neposredno ali posredno zadeva porabo naslednjega blaga (v nadaljnjem besedilu ‚trošarinsko blago‘):

[...]

(b) alkohol in alkoholne pijače, zajeti v [Direktivi Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 9, zvezek 1, str. 206)] in [Direktivi Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 9, zvezek 1, str. 213)];

[...].“

5 Člen 2 Direktive 2008/118 določa:

„Za trošarinsko blago velja obveznost plačila trošarine ob:

- (a) njegovi proizvodnji, po potrebi vključno s pridobivanjem na ozemlju [Evropske s]kupnosti;
- (b) njegovem uvozu na ozemlje Skupnosti.“

6 Člen 7 te direktive določa:

„1. Obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi.

2. V tej direktivi ‚sprostitev v porabo‘ pomeni:

- (a) odprema trošarinskega blaga, vključno z nepravilno odpremo, iz režima odloga plačila trošarine;
- (b) skladiščenje trošarinskega blaga zunaj režima odloga plačila trošarine, pri katerem se trošarina v skladu z veljavnimi določbami prava Skupnosti in nacionalne zakonodaje ne pobira;
- (c) proizvodnja trošarinskega blaga, vključno z nepravilno proizvodnjo, zunaj režima odloga plačila trošarine;
- (d) uvoz trošarinskega blaga, vključno z nepravilnim uvozom, razen če se za trošarinsko blago takoj po uvozu začne režim odloga plačila trošarine.

[...]

4. Trošarinsko blago, ki je v režimu odloga plačila trošarine in je popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja pristojnih organov države članice, se ne šteje za sprostitev v porabo.

Za namene te direktive se blago šteje za popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno, kadar ga kot trošarinsko blago ni več mogoče uporabljati.

V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube se pristojnim organom države članice, v kateri je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube zadevnega trošarinskega blaga, ali – če ni mogoče ugotoviti, kje se je blago izgubilo – v kateri je bilo blago najdeno, predloži ustrezno dokazilo.

5. Vsaka država članica določi svoja pravila in pogoje, v skladu s katerimi se opredelijo v odstavku 4 navedene izgube.“

Direktiva 92/12/EGS

- 7 Člen 14(1), prvi stavek, Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179) določa:

„Imetniki trošarinskih skladišč so oproščeni plačila trošarine za primanjkljaje, ki nastanejo pod režimom odloga plačila trošarine in so posledica naključnih dogodkov ali višje sile ter jih ugotovi pooblaščenec pristojne države članice. [...]“

Direktiva 92/83

- 8 Člen 27(1) Direktive 92/83 določa:

„Države članice oprostijo plačila usklajene trošarine izdelke iz te direktive pod pogoji, ki jih določijo za zagotovitev pravilne in enostavne uporabe takih oprostitev in za preprečevanje davčnega izmikanja, izogibanja ali zlorabe:

- (a) kadar se razpošiljajo v obliki alkohola, ki je popolnoma denaturiran v skladu z zahtevami katere koli države članice, pod pogojem, da je v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena o teh zahtevah izdano uradno obvestilo in so odobrene. Ta oprostitvev je pogojena z uporabo določb direktive [92/12] o tržnih premikih popolnoma denaturiranega alkohola;

[...].“

Carinski zakonik

- 9 Člen 204(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307, v nadaljevanju: carinski zakonik) določa:

„Carinski dolg pri uvozu nastane:

- (a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano

[...]

v primerih, ki niso naštetih v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka.“

- 10 Člen 206(1) carinskega zakonika določa:

„Z odstopanjem od členov 202 in 204(1)(a) se šteje, da za določeno blago ne nastane carinski dolg pri uvozu, če udeleženi dokaže, da je neizpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz:

- določb členov 38 do 41 in druge alineje člena 177,
- zadrževanja zadevnega blaga v začasni hrambi

– ali uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo dano to blago,

posledica popolnega uničenja ali nepovratne izgube tega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ali zaradi dovoljenja carinskih organov.

Za izvajanje tega odstavka je blago nepovratno izgubljeno, če ga nihče več ne more uporabiti.“

Italijansko pravo

- 11 Decreto legislativo n. 504 – Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative (zakonska uredba št. 504, prečiščeno besedilo zakonodajnih določb, ki se nanašajo na dajatve glede proizvodnje in porabe ter na s tem povezane kazenske in upravne sankcije) z dne 26. oktobra 1995 (GURI št. 279 z dne 29. novembra 1995, redni dodatek št. 143), kakor je bila spremenjena z decreto legislativo n. 48 – Attuazione della direttiva 2008/118/CE relativa al regime generale delle accise e che abroga la direttiva 92/12/CEE (zakonska uredba št. 48 o izvajanju Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS) z dne 29. marca 2010 (GURI št. 75, z dne 31. marca 2010) (v nadaljevanju: zakonska uredba št. 504), v členu 2(2) določa:

„Obveznost plačila trošarine nastane, ko je proizvod sproščen v porabo na ozemlju države. [...]“

- 12 Člen 4(1) in (5) zakonske uredbe št. 504 določa:

„1. Za trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine, ki je nepovratno izgubljen ali popolnoma uničen, se oprosti plačilo dajatve, če zavezanec davčnemu organu zadovoljivo dokaže, da je izguba ali uničenje proizvodov posledica nepredvidljivih okoliščin ali višje sile. Razen pri tobačnih proizvodih se dejansko stanje, ki ga je mogoče pripisati tretjim osebam ali zavezancu in ga je mogoče opredeliti kot manjšo krivdo, šteje za nepredvidljive okoliščine ali višjo silo.

[...]

5. Za namene tega prečiščenega besedila se blago šteje za popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljen, kadar ga ni več mogoče uporabljati kot trošarinsko blago.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 13 Družba Girelli je podjetje s sedežem v Italiji, ki se ukvarja z denaturacijo etilnega alkohola. To je postopek, s katerim alkohol postane neprimeren za prehrano ljudi. Za to ima trošarinsko skladišče etilnega alkohola in obrat za denaturacijo in pakiranje.
- 14 Medtem ko je družba Girelli 26. marca 2014 v navzočnosti uradnika urada za carine polnila cisterno naprave za denaturacijo alkohola, se je na tla izlil čisti etilni alkohol, in sicer zaradi uhajanja skozi ventil, ki ga je pustil odprtega eden od zaposlenih te družbe. Del proizvoda je bilo mogoče ujeti in rešiti, medtem ko je bil preostali del nepovratno izgubljen.
- 15 Družba Girelli je 31. marca 2014 na podlagi člena 4(1) zakonske uredbe št. 504 zaprosila za oprostitev plačila trošarine za količino alkohola, ki je bil po nesreči izgubljen.

- 16 Urad za carine je 5. junija 2014 zavrnil to prošnjo, ker naj zadevna izguba ne bi bila posledica nepredvidljivih okoliščin ali višje sile, ampak nezadostne skrbnosti in krivde delavca družbe Girelli, ki je zaradi nepazljivosti pustil odprt ventil cisterne.
- 17 Družba Girelli je 25. julija 2014 uradu za carine predložila pripombe, v katerih je prerekala obveznost plačila trošarine za izgubljeno količino etilnega alkohola, pri čemer je trdila, da sprostitev te količine alkohola v porabo ni bila mogoča.
- 18 Urad za carine je 3. oktobra 2014 te pripombe zavrnil in izdal odločbo o odmeri trošarine v skupnem znesku 17.476,24 EUR.
- 19 Družba Girelli je zoper to odločbo vložila tožbo pri Commissione tributaria provinciale di Milano (pokrajinsko davčno sodišče v Milanu, Italija), v utemeljitev katere je zatrjevala zlasti neobstoj dogodka, ki povzroči obveznost plačila sporne trošarine, ker del blaga, ki je bil izgubljen, ni bil sproščen v porabo, in to, da je škodni dogodek nastal zaradi nepredvidljivih okoliščin oziroma, podredno, zaradi manjše krivde.
- 20 To sodišče je tej tožbi ugodilo, pri čemer je v sodbi razsodilo, da je treba izgubo zadevnega blaga, do katere je prišlo zaradi pomanjkanja skrbnosti, ki pa ga ni mogoče opredeliti kot „hudo“, opredeliti kot manjšo napako, ki je na podlagi člena 4(1) zakonske uredbe št. 504 izenačena z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo.
- 21 Urad za carine je zoper to sodbo vložil pritožbo pri Commissione tributaria regionale della Lombardia (deželno davčno sodišče v Lombardiji, Italija), ki je presodilo, da sta v obravnavanem primeru izpolnjena oba pogoja, ki se zahtevata za upravičenost do zaprosene oprostitve plačila trošarine, in sicer, da je izguba zadevnega blaga nepovratna in da je ta izguba posledica nepredvidljivih okoliščin ali višje sile.
- 22 Urad za carine je zoper sodbo Commissione tributaria regionale della Lombardia (deželno davčno sodišče v Lombardiji) vložil kasacijsko pritožbo, v utemeljitev katere trdi, da je to sodišče s tem, da je štelo, da je malomarno ravnanje zadevnega zaposlenega zajeto s pojmom „nepredvidljive okoliščine“ in da je treba krivdo tega zaposlenega vsekakor opredeliti kot „manjšo“, kršilo člen 4 zakonske uredbe št. 504.
- 23 Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče, Italija), ki je predložitveno sodišče, meni, da se v sporu, o katerem odloča, postavlja vprašanje, ali pojma „nepredvidljive okoliščine“ in „višja sila“ v smislu prava Unije zajemata krivdna ravnanja, in v primeru, da je tako, pod katerimi pogoji. V nasprotnem primeru se sprašuje, ali je to, da država članica šteje, da so ravnanja, do katerih pride po krivdi, ki se lahko opredeli kot „manjša“, s tema pojmom zajeta, združljivo s pravom Unije.
- 24 To sodišče navaja, da je v njegovi sodni praksi mogoče opredeliti dva različna pristopa glede razlage pojma „nepredvidljive okoliščine“. Na podlagi prvega pristopa, ki je po vsebini subjektiven, mora nosilec obveznosti dokazati, da za škodo ni kriv in da je ta nastala na način, ki ga ob ustrezni skrbnosti ni bilo mogoče predvideti ali se mu izogniti glede na specifične okoliščine posameznega primera. Na podlagi drugega pristopa, ki je po vsebini objektiven, ni pomembno, ali je ta oseba ravnala skrbno.

- 25 Predložitveno sodišče v zvezi s tem navaja, da se ob upoštevanju sodne prakse, ki izhaja iz sodb z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône* (C-314/06, EU:C:2007:817, točke 24, 25 in 40), in z dne 18. maja 2017, *Latvijas Dzelzceļš* (C-154/16, EU:C:2017:392, točka 61), zdi, da s pojmom „nepredvidljive okoliščine“ in „višja sila“ v smislu člena 7(4) Direktive 2008/118, ker sta za oba pojma značilna objektivni element, ki se nanaša na neobičajne in nepredvidljive okoliščine, in subjektivni element, ki se nanaša na obveznost zadevne osebe, da prepreči posledice neobičajnega dogodka, tako da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev, niso zajeta krivdna ravnanja in, natančneje, ravnanja, za katera so značilne preproste napake zaradi nepozornosti, ki so po naravi predvidljive in ki se jim je mogoče enostavno izogniti.
- 26 To sodišče tako meni, da se s tem, da se z ureditvijo države članice, s katero se majhna krivda enači z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo, kot ločen razlog za oprostitev plačila trošarine določi dodaten primer, za katerega pa se zdi, da ne izhaja iz določb te direktive.
- 27 Vendar se sprašuje, ali je mogoče člen 7(4), prvi pododstavek, Direktive 2008/118, v skladu s katerim se „blago, ki je [...] popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi [...] višje sile ali soglasja pristojnih organov države članice“, ne šteje za sprostitev v porabo, razlagati tako, da državam članicam dopušča, da poleg nepredvidljivih okoliščin in višje sile opredelijo še druge splošne kategorije, za katere se uporabi oprostitev plačila davka.
- 28 Predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da je iz sistematike te določbe, v kateri so zaporedoma navedeni elementi „zaradi same narave blaga“, „nepredvidljive okoliščine“ in „višja sila“, mogoče sklepati, da ima izraz „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ omejevalno in rezidualno vrednost, tako da se nanaša na druge specifične dogodke od tistih, na katere se nanašajo nepredvidljive okoliščine in višja sila in ki jih ni mogoče vnaprej opredeliti, vendar pa se nanašajo na posebne dejanske okoliščine, ki lahko, kadar so predmet predhodne presoje pristojnega organa, upravičijo sprejetje odločbe o uničenju blaga.
- 29 Nazadnje, predložitveno sodišče sprašuje, ali lahko ima pojem „nepredvidljive okoliščine“ drugačen obseg kot pojem „višja sila“, zlasti kar zadeva pogoj subjektivnega elementa, ki opredeljuje ta pojma v smislu sodne prakse, navedene v točki 25 te sodbe.
- 30 V teh okoliščinah je Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba, prvič, pojem nepredvidljivih okoliščin kot vzroka za izgubo pod režimom odloga plačila trošarine v smislu člena 7(4) Direktive [2008/118], enako kot pojem višje sile, razlagati tako, da se nanaša na okoliščine, ki niso odvisne od imetnika trošarinskega skladišča, ter so neobičajne in nepredvidljive, hkrati pa se jim imetnik kljub vsej skrbnosti ne more izogniti, ker objektivno niso pod njegovim nadzorom?
  2. Ali in v kakšnem obsegu je za izključitev odgovornosti v primeru nepredvidljivih okoliščin pomembna skrbnost pri upravljanju potrebnih previdnostnih ukrepov za preprečitev škodnega dogodka?
  3. Ali je, podredno prvima dvema vprašanjema, določba, kakršna je člen 4(1) zakonske uredbe št. 504 [...], v skladu s katero je krivda, ki ni huda (istega subjekta ali tretjih oseb), enakovredna nepredvidljivim okoliščinam in višji sili, skladna z ureditvijo iz člena 7(4) [Direktive 2008/118], ki glede ‚krivde‘ povzročitelja dogodka ali storilca ne določa nadaljnjih pogojev?

4. Ali je, nazadnje, določbo ‚ali [zaradi] soglasja pristojnih organov države članice‘, ki jo prav tako vsebuje [...] člen 7(4) [Direktive 2008/118], mogoče razlagati kot možnost, da država članica določi dodatno splošno kategorijo (majhna krivda), ki bi lahko vplivala na opredelitev sprostitev v porabo v primeru uničenja ali izgube proizvoda, ali pa ta pojem ne more vključevati tovrstne določbe, ker ga je treba razlagati tako, da se nanaša na določene možnosti, ki se odobrijo za vsak primer posebej ali za primere, opredeljene glede na objektivne elemente?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 31 Družba Girelli, ne da bi se formalno sklicevala na nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe, izpodbija upoštevnost vprašanj, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, pri čemer zlasti trdi, da v obravnavanem primeru pogoj glede sprostitev v porabo, od katerega je odvisna obveznost plačila trošarine na podlagi člena 7(1) Direktive 2008/118, ni izpolnjen, ker je bilo blago iz postopka v glavni stvari nepovratno izgubljeno.
- 32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, uvedena s členom 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, ki bo izdana, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po predhodni odločbi, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču. Zato Sodišče, kadar se zastavljena vprašanja nanašajo na razlago ali veljavnost pravila iz prava Unije, načeloma mora odločiti (sodba z dne 12. oktobra 2023, KBC Verzekeringen, C-286/22, EU:C:2023:767, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 33 Iz tega izhaja, da za vprašanja v zvezi s pravom Unije velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje nacionalnega sodišča samo, če je očitno, da zahtevana razlaga ali presoja veljavnosti pravila Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 12. oktobra 2023, KBC Verzekeringen, C-286/22, EU:C:2023:767, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 34 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je namen predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na razlago prava Unije, in sicer v obravnavanem primeru člena 7(4) Direktive 2008/118, prav ugotoviti, ali je treba, kadar je bilo trošarinsko blago nepovratno izgubljeno v okoliščinah, kakršne so te v sporu o glavni stvari, za to blago v skladu s to določbo šteti, da ni bilo „sproščeno v porabo“ v smislu člena 7(2) te direktive. Iz tega izhaja, da se dvomi, ki jih je izrazila družba Girelli, ne nanašajo na dopustnost zastavljenih vprašanj, ampak na vsebinski odgovor na ta vprašanja.
- 35 Predlog za sprejetje predhodne odločbe je zato dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 36 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da je treba pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu te določbe enako kot pojem „višja sila“ razumeti tako, da se nanaša na okoliščine, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti.
- 37 Najprej, opozoriti je treba, da je namen Direktive 2008/118, kot je navedeno v njenem členu 1(1), določiti splošni režim za trošarino, ki neposredno ali posredno zadeva porabo trošarinskega blaga, med katero spadajo alkohol in alkoholne pijače.
- 38 Na podlagi člena 7(1) Direktive 2008/118 obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi. V odstavku 2 tega člena je opredeljen pojem „sprostitev v porabo“. Ta med drugim zajema nepravilno odpremo trošarinskega blaga iz režima odloga plačila trošarine.
- 39 Vendar člen 7(4) Direktive 2008/118 natančneje določa, da se trošarinsko blago, ki je v režimu odloga plačila trošarine in je popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja pristojnih organov države članice, ne šteje za sprostitve v porabo. Iz te določbe v povezavi s tem členom 7(1) izhaja, da za trošarine za trošarinsko blago v primerih, naštetih v navedeni določbi, ni obveznosti plačila.
- 40 Medtem ko pa člen 7(5) Direktive 2008/118 določa, da vsaka država članica določi svoja pravila in pogoje, v skladu s katerimi se opredelijo v odstavku 4 tega člena navedene izgube, niti člen 7(5) niti člen 7(4) te direktive ne napotujeta na pravo držav članic glede pomena in obsega, ki ju je treba pripisati pojmom „nepredvidljive okoliščine“ in „višja sila“.
- 41 Poleg tega je v uvodni izjavi 8 Direktive 2008/118 poudarjeno, da morajo biti zaradi pravilnega delovanja notranjega trga pogoji za obveznost plačila trošarine v vseh državah članicah enaki. Zato člen 7 te direktive opredeljuje, kdaj je trošarinsko blago sproščeno v porabo. Ker pa lahko obseg pojmov „nepredvidljive okoliščine“ in „višja sila“ vpliva na obveznost plačila trošarine, sta ta pojma nujno avtonomna in je treba zagotoviti enotnost njune razlage v vseh državah članicah (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2007, Société Pipeline Méditerranée et Rhône, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 22).
- 42 Pri razlagi teh dveh avtonomnih pojmov prava Unije je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso upoštevati ne le besedilo določbe, katere del sta, ampak tudi njun kontekst in cilje, ki jim sledi akt, katerega del sta (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2023, Lufthansa Technik AERO Alzey, C-393/21, EU:C:2023:104, točka 33).
- 43 Na prvem mestu, v zvezi s pojmom „višja sila“ je treba najprej opozoriti, da je treba v skladu s sodno prakso Sodišča ta pojem na različnih področjih prava Unije, na katerih se uporablja, na splošno razumeti v smislu okoliščin, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti (glej v tem smislu sodbi z dne 18. decembra 2007, Société Pipeline Méditerranée et Rhône, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 23, in z dne 25. januarja 2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, točka 53 in navedena sodna praksa). Tako ima pojem „višja sila“ običajno objektivni element, ki se nanaša na

okolščine, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevno osebo, in subjektivni element, ki se nanaša na obveznost te osebe, da se zaščiti pred posledicami zadevnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 24).

- 44 Vendar je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pomen pojma „višja sila“, ker na različnih področjih uporabe prava Unije nima nujno enake vsebine, določiti glede na pravni okvir, v katerem je predvideno, da ima učinke (glej v tem smislu sodbi z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 25, ter z dne 25. januarja 2017, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 45 V okviru ureditve trošarin je Sodišče v zvezi s pojmom „višja sila“ v smislu člena 14(1), prvi stavek, Direktive 92/12 presodilo, da se glede na sistematiko in namen te direktive ne zahteva, da bi bilo treba na poseben način razlagati in uporabljati značilne elemente višje sile, kot so določeni s sodno prakso na drugih področjih prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točke od 26 do 31).
- 46 Natančneje, Sodišče je v bistvu presodilo, da obveznost plačila trošarine za trošarinsko blago nastane že zgolj zaradi njihove proizvodnje na ozemlju Unije ali uvoza na to ozemlje, da obveznost plačila trošarine načeloma nastane tudi v primeru primanjkljajev ali izgub, za katere pristojni organi niso odobrili oprostitev, in da oprostitev, ki je v členu 14(1), prvi stavek, Direktive 92/12 določena za izgube zaradi višje sile, pomeni odstopanje od tega splošnega pravila, ki ga je treba zato razlagati ozko (sodba z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 30).
- 47 To razlago je mogoče prenesti tudi na člen 7(4) Direktive 2008/118. Iz besedila te določbe in sistematike tega člena, preučene v točkah 38 in 39 te sodbe, je namreč razvidno, da člen 7(4) Direktive 2008/118 pomeni odstopanje od splošnega pravila, da za blago, ki je bilo uničeno ali izgubljen, načeloma nastane obveznost plačila trošarine, tako da je treba to določbo, enako kot člen 14(1), prvi stavek, Direktive 92/12, razlagati ozko.
- 48 Iz tega sledi, da je treba pojem „višja sila“ v smislu člena 7(4) Direktive 2008/118 razumeti v smislu okoliščin, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, ki so neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ni bilo mogoče izogniti (glej sodbo z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 31).
- 49 Na drugem mestu, pojem „nepredvidljive okoliščine“ enako kot pojem „višja sila“ nima nujno enake vsebine na različnih področjih uporabe prava Unije, tako da je treba njegov pomen prav tako določiti glede na pravni okvir, v katerem je predvideno, da ima učinke (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2017, *Latvijas Dzelzceļš*, C-154/16, EU:C:2017:392, točke od 60 do 62 in navedena sodna praksa).
- 50 Sodišče je pri razlagi pojma „nepredvidljive okoliščine“ v smislu člena 206(1) carinskega zakonika presodilo, da sta za ta pojem enako kot za pojem „višja sila“ značilna objektivni element, ki se nanaša na okoliščine, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevno osebo, in subjektivni element, ki se nanaša na obveznost te osebe, da se zaščiti pred posledicami zadevnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2017, *Latvijas Dzelzceļš*, C-154/16, EU:C:2017:392, točka 61 in navedena sodna praksa).

- 51 Vendar se v skladu s to določbo z odstopanjem od člena 204(1)(a) carinskega zakonika šteje, da za določeno blago ne nastane carinski dolg pri uvozu, če udeleženi dokaže, da je neizpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo to blago dano, posledica popolnega uničenja ali nepovratne izgube tega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2017, Latvijas Dzelzceļš, C-154/16, EU:C:2017:392, točka 58).
- 52 Ker je Sodišče ugotovilo, da člen 206(1) tega zakonika določa odstopanje od pravila iz člena 204(1)(a) navedenega zakonika, v skladu s katerim neizpolnitev obveznosti, ki izhaja iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano, povzroči nastanek carinskega dolga, je iz tega izvedlo sklep, da je treba pojma „višja sila“ in „nepredvidljive okoliščine“ v smislu prvonavedene določbe razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2017, Latvijas Dzelzceļš, C-154/16, EU:C:2017:392, točka 62).
- 53 V obravnavani zadevi je treba navesti, da je besedilo člena 7(4), prvi pododstavek, Direktive 2008/118 podobno besedilu člena 206(1) carinskega zakonika in da enako kot ta določba določa odstopanje od splošnega pravila, v skladu s katerim za blago, ki je bilo uničeno ali izgubljeno, še vedno nastane obveznost plačila trošarine.
- 54 V teh okoliščinah je treba, da bi se zagotovila dosledna razlaga prava Unije, ob upoštevanju podobnosti med carinami in trošarinami pojmu „nepredvidljive okoliščine“ v smislu člena 7(4), prvi pododstavek, Direktive 2008/118 pripisati enak obseg, kot ga je Sodišče ugotovilo v zvezi s členom 206(1) carinskega zakonika in na katerega je bilo opozorjeno v točki 50 te sodbe (glej po analogiji sodbo z dne 29. aprila 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, točka 84).
- 55 Glede na vse navedene preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da je treba pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu te določbe enako kot pojem „višja sila“ razumeti tako, da se nanaša na okoliščine, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, ki so neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti.

Drugo vprašanje

- 56 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da se v okoliščinah, v katerih je bilo trošarinsko blago popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno, za priznanje obstoja „nepredvidljivih okoliščin“ v smislu te določbe zahteva, da se ugotovi, da je zadevni gospodarski subjekt ravnal z zadostno skrbnostjo, da bi preprečil nastanek škodnega dogodka.
- 57 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da sta, kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, za pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu člena 7(4) Direktive 2008/118 hkrati značilna subjektivni element, ki se nanaša na obveznost zadevne osebe, da se zaščiti pred posledicami zadevnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev, in objektivni element, ki se nanaša na okoliščine, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevno osebo.
- 58 Zato priznanje obstoja nepredvidljivih okoliščin v smislu te določbe ne pomeni le, da je zadevni subjekt izkazal skrbnost, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, da bi se zaščitil pred takim tveganjem, za kar mora obstajati stalno aktivno ukrepanje s ciljem, da se opredelijo in

ocenijo potencialna tveganja, ter zmožnost sprejetja ustreznih in učinkovitih ukrepov za preprečevanje takih tveganj (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2007, *Société Pipeline Méditerranée et Rhône*, C-314/06, EU:C:2007:817, točka 37), ampak tudi, da je nastanek tega tveganja posledica okoliščin, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane s tem gospodarskim subjektom.

- 59 Iz tega sledi, da kadar okoliščine, v katerih je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, spadajo na področje odgovornosti imetnika trošarinskega skladišča, ni izpolnjen pogoj glede obstoja okoliščin, ki so nepovezane z zadevnim gospodarskim subjektom, in zato ni bistvenega objektivnega elementa nepredvidljivih okoliščin, zaradi česar tako ni mogoče ugotoviti obstoja nepredvidljivih okoliščin.
- 60 Nepovratne izgube tekočega trošarinskega blaga, do katere je prišlo zaradi uhajanja, ki je bilo posledica nepazljivosti zaposlenega, ki po pretakanju te tekočine ni zaprl ventila cisterne, pa ni mogoče šteti za okoliščino, ki je nenavadna ali nepovezana z gospodarskim subjektom, katerega dejavnost je denaturacija etilnega alkohola. Nasprotno, za tako izgubo je treba šteti, da spada na področje odgovornosti tega gospodarskega subjekta in da je posledica neizkaza skrbnosti, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, tako da v takih okoliščinah nista podana niti objektivni niti subjektivni element, ki sta značilna za pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu člena 7(4) Direktive 2008/118 (glej v tem smislu sodbo z dne 18. maja 2017, *Latvijas Dzelzceļš*, C-154/16, EU:C:2017:392, točka 63).
- 61 Glede na navedene preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da se za priznanje obstoja „nepredvidljivih okoliščin“ v smislu te določbe na eni strani zahteva, da je do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga prišlo zaradi okoliščin, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevnim gospodarskim subjektom, kar je izključeno, kadar te okoliščine spadajo na področje odgovornosti tega gospodarskega subjekta, in na drugi strani, da je navedeni gospodarski subjekt izkazal skrbnost, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, da bi se zaščitil pred takim dogodkom.

Tretje vprašanje

- 62 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava države članice, ki dejanja, pri katerih gre za manjšo krivdo, ki jo je mogoče pripisati zadevnemu zavezancu, enači z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo.
- 63 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da je, kot je razvidno iz odgovorov na prvo in drugo vprašanje, za pojem „nepredvidene okoliščine“ v smislu te določbe značilen obstoj okoliščin, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevnim gospodarskim subjektom ter katerih posledicam se ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi gospodarski subjekt izkazal skrbnost, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti.
- 64 Krivda, tudi če je manjša, s katero je ravnal zaposleni zadevnega gospodarskega subjekta, pa zato, ker spada na področje odgovornosti tega gospodarskega subjekta in ker pomeni neizkaz skrbnosti, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, izključuje možnost, da bi se priznal obstoj nepredvidljivih okoliščin v smislu člena 7(4) Direktive 2008/118.

- 65 Dalje, poudariti je treba, da so v tej določbi izčrpno naštetih primeri, v katerih se popolno uničenje ali nepovratna izguba trošarinskega blaga ne šteje za sprostitev v porabo in ki tako pomenijo oviro za nastanek obveznosti plačila trošarine. To je tako, prvič, kadar je popolno uničenje ali nepovratna izguba posledica vzroka, ki je neločljivo povezan s samo naravo zadevnega blaga, drugič, kadar je uničenje ali izguba posledica nepredvidljivih okoliščin ali višje sile in, tretjič, kadar do uničenja ali izgube pride zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice.
- 66 Ugotoviti pa je treba, da manjša krivda, s katero je ravnal zaposleni zadevnega gospodarskega subjekta, očitno ne spada niti pod prvi, niti pod drugi in načeloma niti pod tretji primer.
- 67 Nazadnje, opozoriti je treba, da je treba, kot je bilo navedeno v točki 47 te sodbe, člen 7(4) Direktive 2008/118, ker pomeni odstopanje od splošnega pravila, v skladu s katerim za blago, ki je bilo uničeno ali izgubljeno, načeloma še vedno nastane obveznost plačila trošarine, razlagati ozko.
- 68 Iz točk od 65 do 67 te sodbe je razvidno, da te določbe ni mogoče razumeti tako, da bi imele države članice možnost določiti, da obveznost plačila trošarine ne nastane v drugih okoliščinah od tistih, ki so naštetih v navedeni določbi, zlasti kadar do izgube ali uničenja trošarinskega blaga pride zaradi manjše krivde, s katero je ravnal zaposleni zadevnega gospodarskega subjekta.
- 69 Poleg tega bi se lahko z drugačno razlago poseglo v cilj poenotenja iz uvodne izjave 8 Direktive 2008/118, v skladu s katerim morajo biti zaradi pravnega delovanja notranjega trga pogoji za obveznost plačila trošarine v vseh državah članicah enaki.
- 70 Vendar je treba – kadar je do dejanj, pri katerih gre za manjšo krivdo, zaradi katere je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, prišlo v okviru procesa denaturacije tega blaga, za katerega so vnaprej dali soglasje pristojni nacionalni organi – šteti, da je do popolnega uničenja ali nepovratne izgube prišlo zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice, tako da se to uničenje ali izguba ne sme šteti za sprostitev v porabo, pri čemer pa se mora zlasti pristojnim nacionalnim organom predložiti ustrezno dokazilo o popolnem uničenju ali nepovratni izgubi v skladu s členom 7(4), tretji pododstavek, Direktive 2008/118.
- 71 V zvezi s tem je treba na eni strani navesti, da se v skladu s členom 7(4), drugi pododstavek, te direktive blago šteje za popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno, kadar ga kot trošarinsko blago ni več mogoče uporabljati.
- 72 Na drugi strani, iz člena 27(1)(a) Direktive 92/83 izhaja, da je denaturirani alkohol načeloma oproščen plačila trošarine.
- 73 Zato je treba šteti, da se s procesom denaturacije povzroči, da alkohola „kot trošarinsko blago ni več mogoče uporabljati“ v smislu člena 7(4), drugi pododstavek, Direktive 2008/118, in da je zato izid takega procesa popolno uničenje tega blaga.
- 74 Iz navedenih preudarkov izhaja, da je treba – kadar je do dejanj, pri katerih gre za manjšo krivdo, zaradi katere je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, prišlo v okviru procesa denaturacije alkohola, za katerega so vnaprej dali soglasje pristojni nacionalni organi – šteti, da je do tega uničenja ali te izgube prišlo zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice, tako da se to uničenje ali izguba ne sme šteti za sprostitev v porabo v smislu člena 7 Direktive 2008/118.

75 Glede na vse navedene preudarke je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava države članice, ki dejanja, pri katerih gre za manjšo krivdo, ki jo je mogoče pripisati zadevnemu zavezancu, v vseh primerih enači z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo. Vendar je treba – kadar je do dejanj, pri katerih gre za manjšo krivdo, zaradi katere je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, prišlo v okviru procesa denaturacije, za katerega so vnaprej dali soglasje pristojni nacionalni organi – za to uničenje ali to izgubo šteti, da je do njega oziroma nje prišlo zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice, tako da se navedeno uničenje ali navedena izguba ne sme šteti za sprostitev v porabo v smislu člena 7 Direktive 2008/118.

Četrto vprašanje

76 Predložitveno sodišče s četrnim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da je treba izraz „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ iz prvega pododstavka te določbe razumeti tako, da državam članicam omogoča, da na splošno določijo, da popolno uničenje ali nepovratna izguba trošarinskega blaga, ki je v režimu odloga plačila trošarine, ne pomeni sprostitev v porabo, če je posledica manjše krivde.

77 Najprej, opozoriti je treba, da je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati besedilo te določbe, kontekst, v katerega je umeščena, in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je.

78 Najprej, v zvezi z besedilom člena 7(4), prvi pododstavek, Direktive 2008/118 je treba navesti, da izraz „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ napotuje na možnost pristojnih nacionalnih organov, da sprejmejo upravne odločbe o soglasju v posameznih primerih, in ne na možnost nacionalnega zakonodajalca, da s predpisi določi druge splošne kategorije od tistih, ki so določene v členu 7(4) Direktive 2008/118, za katere sta sprostitev v porabo in zato obveznost plačila trošarine sistematično izključena.

79 Dalje, v zvezi s kontekstom, v katerega je umeščen člen 7(4) Direktive 2008/118, je treba opozoriti, da glede na ozko razlago, ki jo je treba uporabiti za to določbo, kot je bilo navedeno v točkah 47 in 67 te sodbe, te določbe ni mogoče razlagati tako, da bi imele države članice možnost, da bi poleg tistih, ki so taksativno naštetih v členu 7(4) Direktive 2008/118, določile druge primere, za katere sta sprostitev v porabo in zato obveznost plačila trošarine sistematično izključena.

80 Nazadnje, to razlago potrjujejo cilji, ki se dosegajo z Direktivo 2008/118, katere namen je v skladu z njeno uvodno izjavo 8 zlasti poenotenje pogojev za obveznost plačila trošarine v državah članicah, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga.

81 Glede na navedene preudarke je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(4) Direktive 2008/118 razlagati tako, da izraza „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ iz prvega pododstavka te določbe ni mogoče razumeti tako, da državam članicam omogoča, da na splošno določijo, da popolno uničenje ali nepovratna izguba trošarinskega blaga, ki je v režimu odloga plačila trošarine, ne pomeni sprostitev v porabo, če je posledica manjše krivde.

Stroški

- 82 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Člen 7(4) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS**

je treba razlagati tako, da

je treba pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu te določbe enako kot pojem „višja sila“ razumeti tako, da se nanaša na okoliščine, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, ki so neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti.

- 2. Člen 7(4) Direktive 2008/118**

je treba razlagati tako, da

se za priznanje obstoja „nepredvidljivih okoliščin“ v smislu te določbe na eni strani zahteva, da je do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga prišlo zaradi okoliščin, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevnim gospodarskim subjektom, kar je izključeno, kadar te okoliščine spadajo na področje odgovornosti tega gospodarskega subjekta, in na drugi strani, da je navedeni gospodarski subjekt izkazal skrbnost, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, da bi se zaščitil pred takim dogodkom.

- 3. Člen 7(4) Direktive 2008/118**

je treba razlagati tako, da

nasprotuje določbi nacionalnega prava države članice, ki dejanja, pri katerih gre za manjšo krivdo, ki jo je mogoče pripisati zadevnemu zavezancu, v vseh primerih enači z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo. Vendar je treba – kadar je do dejanj, pri katerih gre za manjšo krivdo, zaradi katere je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, prišlo v okviru procesa denaturacije, za katerega so vnaprej dali soglasje pristojni nacionalni organi – za to uničenje ali to izgubo šteti, da je do njega oziroma nje prišlo zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice, tako da se navedeno uničenje ali navedena izguba ne sme šteti za sprostitev v porabo v smislu člena 7 Direktive 2008/118.

- 4. Člen 7(4) Direktive 2008/118**

je treba razlagati tako, da

izraza „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ iz prvega pododstavka te določbe ni mogoče razumeti tako, da državam članicam omogoča, da na splošno

določijo, da popolno uničenje ali nepovratna izguba trošarinskega blaga, ki je v režimu odloga plačila trošarine, ne pomeni sprostitev v porabo, če je posledica manjše krivde.

Podpisi